

Hódmezővásárhely, 1892. szeptember 20.–Hódmezővásárhely, 1960. február 2.

Középparaszti családban született, apja 20 kat. hold földdel rendelkezett. Hat elemi végzet. 1911-től 1918-ig katona volt. Hazatérte után előbb kisbérletén gazdálkodott, majd jóság-és terménykereskedésbe fogott. 1920-tól a Nagyatádi-féle kisgazdapárt tagja, belépett a Kisbirtokos Szövetségbe. 1931-ben csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz, 1944. október-novemberben nagy szerepe volt a kisgazdapárt helyi szervezetének megalakításában, amelynek alelnöke lett. 1945-től tagja volt a nemzeti bizottságnak és a város törvényhatósági bizottságának. Nagy Ferenc miniszterelnök kényszerű emigrációja után támogatta a pártban hatalomra került Dobi-Gyöngyösi féle, új baloldali pártvezetőséget. 1947. szeptember 12-én az FKGP Politikai Bizottsága póttagjává választották. 1947. augusztus 31-én a Csongrád-Csanád vármegyei választókerületben pótképviselő lett, október 21-én behívták az Országgyűlésbe. A megyében megjelenő Független Újság felelős szerkesztője és kiadója. Mentelmi jogának megsértése miatt interpellált, a hamis vádak ellenére az összeférhetlenségi bizottság mandátumától megfosztotta, amelyet 1948. november 16-án jelentettek be. 1949-ben hódmezővásárhelyi törvényhatósági bizottsági tagságáról lemondott, teljesen visszavonult a politikai élettől. Haláláig egyénileg gazdálkodott. 1950-ben, egy 1946-ban elkövetett izgatás vádjával börtönbüntetésre ítélték.